

7.050106 «Облік і аудит» / 2-е вид., доп. і перероб. – Житомир: ПП «Рута», 2001. – 512 с.

2. Управління витратами промислового підприємства в ринкових умовах: теорія, методологія, практика: монографія / Н.Й. Радіонова. – К. : КНУТД, 2019. – 405 с.

3. Облік та перевірка звітності про сталий розвиток підприємств / М. Скрипник, Н. Радіонова, Т. Власюк, С. Бондаренко, О. Григоревська // Бізнес-огляд ІВІМА, 2019, Вип. 2019., Ст. 1-10.

УДК 657.6:658

Смоляр М.В., студентка, Радіонова Н.Й., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ВНУТРІШНЬО-ГОСПОДАРСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Будь-яке підприємство ставить собі за мету отримати більший прибуток. Досягнути цієї мети можливо не тільки за допомогою обігу товарно-матеріальних цінностей і найманих робітників, а й за допомогою основних засобів, оскільки вони складають основу матеріально-технічної бази кожного підприємства. Саме обсяг основних засобів дає підстави судити про розмір підприємства, можливості його стратегічного розвитку.

На сьогоднішній день в Україні спостерігається недооцінка ролі внутрішньогосподарського контролю в основних засобах, внаслідок чого керівники підприємства втрачають якість інформації про рівень забезпеченості та ефективності використання основних засобів.

Питанню контролю основних засобів присвячені праці таких вчених як: Андриенко О.О., Пічі Ю.В., Бутинець Ф.П., Білуга М.Т., Грабової Н.М., Голова А. С., Добровського В.М., Кулаковської Л.П., Сук П.С., Давидова Г., Хома С.М. та інші. Проте це питання вимагає більш глибокого дослідження.

Актуальність питання полягає в тому, що основні засоби необхідні для здійснення виробництва та господарської діяльності підприємства, внаслідок цього їх вивчення є дуже важливим .

Забезпечення ефективності системи управління на підприємстві залежить від раціональної організації внутрішньогосподарського контролю, оскільки прийняття управлінських рішень здійснюється в умовах невизначеності та зміни потенціалу економічного розвитку підприємства.

Внутрішньогосподарським контролем називають сукупність методів і процедур, які використовують суб'єкти контролю для упорядкування та ефективного здійснення господарської діяльності підприємства шляхом своєчасного виявлення недоліків і помилок в господарюванні та усунення причин їх виникнення.

Метою внутрішньогосподарського контролю є оцінка подій і фактів господарської діяльності підприємства щодо економічної ефективності та законності її здійснення та забезпечення достовірності даних в процесі господарської діяльності.

Суб'єктами внутрішньогосподарського контролю є особи, групи осіб, відділи, служби , які здійснюють контрольні дії по відношенню до об'єктів внутрішньогосподарського контролю відповідно до прав та обов'язків передбачених посадовими інструкціями та положеннями. Однією з багатьох умов забезпечення підвищення продуктивності праці та зниження витрат виробництва є раціональність та ефективність використання об'єктів основних засобів, що також призводить до зменшення потреби введення нових виробничих потужностей при заданому обсязі виробництва. Основні засоби є одним із найважливіших об'єктів фінансового обліку, займаючи значну частку в загальній сумі активів підприємства, тому потрібен контроль за їхнім рухом, організацією синтетичного й аналітичного обліку, визначенням зносу (амортизації), проведенням своєчасного ремонту, модернізацією, оновленням застарілих і технічно недосконалих об'єктів.

Щоб виконати завдання внутрішнього контролю основних засобів необхідно володіти відповідною інформацією [1]. Джерелами інформації є:

наказ про облікову політику підприємства; первинні документи з обліку основних засобів (накладні, інвентарні картки, акти приймання-передачі, введення в експлуатацію, ліквідації, акти списання основних засобів, накази про ремонт основних засобів, розрахунки нарахування амортизації, тощо); облікові реєстри, що використовуються для відображення господарських операцій з обліку основних засобів; звітність підприємства (баланс, звіт про фінансові результати, звіт про власний капітал); акти та довідки попередніх ревізій, аудиторські висновки та інша документація, що узагальнює результати контролю [2].

Перевірка документів проводиться під час документального контролю з надходження основних засобів на підприємство, встановлюється правильність визначення первинної вартості шляхом перевірки договорів купівлі-продажу, накладних, супровідних документів та актів прийому-передачі основних засобів. Також перевіряються документи, що підтверджують право власності на об'єкти основних засобів, документи з їх руху на підприємстві та документи зі списання основних засобів. Інвентаризація основних засобів виявляє фактичну наявність основних засобів, установлює надлишок або нестачу основних засобів шляхом зіставлення фактичної наявності з даними бухгалтерського обліку, перевіряє дотримання правил утримання та експлуатації основних засобів.

Отже, внутрішній контроль це фактично зв'язок між об'єктом управління й органом управління. Інформація, виявлена під час внутрішнього контролю допомагає створювати дієвий спосіб управління основними засобами та дозволяє оцінити їх рівень забезпеченості та ефективність використання. Саме тому керівникам слід приділяти належну увагу побудові ефективної системи здійснення внутрішнього контролю над основними засобами.

Література

1. Бутинець Т.А. Внутрішній аудит основних засобів: виявлення типових порушень в обліку [Текст] / Т.А. Бутинець // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. – 2014. – №3(30). – С.3-12.

2. Законодавство України про затвердження Положення(стандарту) бухгалтерського обліку7 Основні засоби. Наказ мінфін України від 27.04.2000 №92

3. Даценко Г.В. Контроль основних засобів та шляхи його вдосконалення / Г.В. Даценко, Т.В. Андрієць // Економічні науки. – 2012. – № 7. – С. 27-29.

4. Радіонова Н. Й., Бунда О. М. «Удосконалення методології аудиту основних засобів» / Н.Й. Радіонова, О.М. Бунда // журнал «Регіональна бізнес-економіка та управління». – 2015. – №3 (47). – с. 100-111.

УДК 657.28

Сторожук А.Р., студентка, Матюха М.М., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ БЕЗГОТІВКОВИХ РОЗРАХУНКІВ

У процесі господарської діяльності підприємства здійснюють розрахунки з іншими підприємствами, як у готівковій формі, так і без участі готівки, шляхом перерахування коштів з рахунку банку свого підприємства на відповідні рахунки іншого підприємства. Безготівковими розрахунками називають перерахування грошових коштів з рахунку підприємства-платника на рахунок підприємства-одержувача. Фінансовим представником в цих розрахунках є банк, який надає послуги клієнтам-підприємствам.

Безготівкові розрахунки мають ряд переваг над готівковими:

– по-перше, зменшуються затрати праці і відсотки, пов'язані з використанням готівкових грошей (карбування, друкування, перевезення, зберігання, сортування);

– по-друге, сприяють безперервному кругообігу коштів. Між готівково-грошовим та безготівковим оборотом існує тісна взаємозалежність: гроші постійно переходять із однієї сфери в іншу, змінюючи форму готівкових грошових знаків на депозит у банку, та навпаки. Тому безготівковий платіжний